

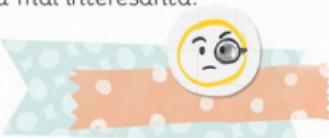

E duminică dimineața. Foarte, foarte devreme. Ema se dă jos din pat, se împiedică de papucii ei uriași în formă de unicorni și, cu ochii cărpiți de somn, intră în sufragerie. Acolo dă peste o scenă care o lasă cu gura căscată: micul Eric stă drept în mijlocul camerei, cu picioarele crăcăname

și figura încruntată și mișcă mâna dreaptă dintr-o parte în alta, de parcă ar șterge cu o cârpă invizibilă un geam uriaș aflat în mijlocul sufrageriei. Nu pare să o vadă pe Ema, e foarte concentrat să dea din mâna.
Haț rapid, de la dreapta la stânga. Apoi, încă o dată. Haț!

– Eric, ce faci acolo, prinzi muște? întreabă mirată Ema, frcându-se la ochi.

– Nu, zice Eric printre dinți. Încerc să schimb camera asta cu alta mai interesantă.

Ema rămâne pără cuvinte. Nu înțelege nimic. Cum să schimbi o cameră cu alta doarând din mâini? și dacă e adevărat, ea de ce nu știa un asemenea truc magic valoros? Acum ar fi putut avea camera plină de ponei adevărați...

— Ce amuzant, Eric! şopteşte Ema în timp ce amândoi fraţii se spală pe dinţi. Înainte de virusul ăsta nu aveam voie deloc la tabletă şi laptop!

— Daa, iar acum e obligatoriu! Hih, îmi place mult ecranul, adică pardon, vreau să zic grădiniţa pe ecran, se corectează Eric.

— Plus căăă, adaugă Ema, ia uite, pot să fac şcoala în pantaloni de pijama!

— Iar eu am aproape castronul cu lapte și cereale; când nu e nimeni atent, hap, mai înghit o lingură!

— Vai, măi, Eric, să nu mai zici asta, că nu e voie să mănânci la ore!

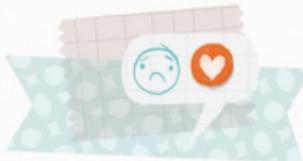

Problema e că... Of, n-o să-ți vină să crezi! Lucrurile n-au mers foarte bine. Îți povestesc imediat! Tot timpul petrecut la ecran a produs schimbări în viața familiei Pofticioșilor.

Mami n-a mai ieșit deloc la întâlnirile și evenimentele ei, acum face totul de acasă, online. Stă numai în pijama, iar când trebuie să meargă să ia pâine, se pregătește și se costumează de parcă s-ar duce pe Lună.

Tati lucrează la bancă, în dormitorul copiilor. Își pune cămașă și cravată, pentru că are întâlniri video cu oameni importanți, dar în partea de jos stă în pantalonii scurți de plajă, aşa se simte el comod. Arată destul de caraghios!

Doar că mișcarea lui Eric nu pare să funcționeze.
După zece minute de sport cu mâna, Eric renunță
și se aşază dezamăgit pe podea.

– De ce nu e viața adevărată la fel de ușoară
precum cea de pe ecran?
Ema vine lângă el și spune serioasă:
– Eric, cred că ai intrat sub vraja ecranelor!
Trebuie să te salvăm!

Ca să înțelegi mai bine întreaga poveste,
lasă-mă să-ți povestesc totul de la început.
Dacă nu-i cunoști deja pe Ema și Eric,
trebuie neapărat să știi că ei sunt frați
și se înțeleg foarte bine, cu excepția
momentelor (foarte dese) când se ceartă.
Ema e un pic mai mare, iar Eric
e un pic mai pofticos. Ar mânca întruna.

